

บทที่ ๔

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาอัตนัยทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า

๑. การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนราษฎร์ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนราษฎร์ มีทัศนคติโดยรวม ทัศนคติทัศนคติความนิยมสัมฤทธิ์ผล และด้านการปรับตัวทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติโดยรวม ทัศนคติทัศนคติความนิยมสัมฤทธิ์ผล และด้านการปรับตัวทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนราษฎร์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลได้ จะต้องผ่านการสอบคัดเลือกของทางโรงเรียนเสียก่อน จะเห็นได้จากสถิติจำนวนผู้มาสมัครและรับเข้าไว้เรียนในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๕ คือ ผู้มาสมัคร จำนวน ๑๖,๐๑๒ คน และรับไว้เพียง ๔,๔๘๐ คน^๑ ดังนั้นนักเรียนเหล่านั้นจะเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ดังนั้นทำให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีทัศนคติที่สูงกว่า ตามที่ โจน^๒ (Jone) พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีโอกาสในการแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหาชีพมากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนราษฎร์ เนื่องจากทางโรงเรียนนี้อุปการะการเรียนที่ทันสมัยกว่า และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติ เพราะโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลได้รับความช่วยเหลือจากกรมอาชีวศึกษา หรือจากโครงการเงินกู้^๓ ตลอดจนในโรงเรียนรัฐบาล มีครู อาจารย์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนดีกว่า มีเวลาใกล้ชิดกับนักเรียนทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดีกว่าโรงเรียนราษฎร์

๑. กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ รายงานประจำปี ๒๕๑๕

๒.

John G. Jone, "Measure of Self perception or predictors of

Scholastic Achievement" The Journal of Educational Research. 63(1970) 201-203

๓ กรมอาชีวศึกษา, เรื่อง เดิม

การที่อัครมนตรีเห็นรวม อัครมนตรีเห็นคานคานนิยมสัมฤทธิ์ผล และคานการปรับตัวทาง
 อารมณ์ ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนราษฎร์ต่ำกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลนั้น
 อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากโรงเรียน ฤ อวารย์ ตลอดจนอุปสรรคในการฝึกปฏิบัติ และเครื่อง-
 จักรกลที่ประกอบกรเรียน เพราะโรงเรียนราษฎร์ส่วนมากตั้งขึ้นเพื่อการค่า จึงหวังแลกำไร
 จากค่าเล่าเรียนมากกว่าการลงทุนซื้อเครื่องจักรกลในการเรียนและการปฏิบัติ เพราะทาง
 โรงเรียนต้องจัดซื้อค่วยเงินตนของโรงเรียนเอง ดังนั้น การขาดแคลนอุปกรณในการเรียน
 อาจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเรางกลในโรงเรียนราษฎร์เกิดปมคอย ส่วนคานครู
 อาจารย์ ที่สอนในโรงเรียนราษฎร์อาจมีประสบการณ์ในการสอนไม่คพอ ขาดความชำนาญ
 ในการสอน และครู อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนราษฎร์มีสภาพเป็นลูกจ้าง มีหลักประกันคุ้มครอง
 การทำงาน เงินเดือน และสวัสดิการไม่คพอ จึงทำให้ครูในโรงเรียนราษฎร์มีการหมุนเวียน
 หรือเปลี่ยนสถานที่สอนอยุ่เสมอ ทำให้การเรียน การสอน ไม่คติดอกัน และนักเรียนต้องมีการ
 ปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับครูสอนอยุ่เสมอ เมื่อมีการเปลี่ยนครูสอน ทำให้นักเรียนมีปัญห
 ทางคานการปรับตัวตามไปควย นอกจากนี้ปัญหาของโรงเรียนราษฎร์ สภาพการศึกษา ส่วน
 ใหญ่เป็นปัญหาในเรื่องคอยคุณภาพ โรงเรียนชาละระเบียบวินัย และคานเศรษฐกิจ การ
 เงินไม่คพอ สิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กเรียนมีความรู้สึกตอตนเองว่ามีปมคอยและผลการที่นักเรียน
 ในโรงเรียนราษฎร์ สอปลัดเลือกเขาเรียนตอในโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้ ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่มี
 ความเชื่อมั่นในตนเอง คิดว่าตัวเองไม่มีความสามารถ ไม่มีความรู้จึงทำให้มีอัครมนตรีที่ทำ
 กวนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล

๘ "สรุปผลการสัมมนา ปัญหาในกำรบริหารโรงเรียนราษฎร์" วารสารครูศาสตร์

๖ - ๗ (ตุลาคม ๒๕๑๖ - มกราคม ๒๕๑๗) หน้า ๗๖ - ๗๘

๘ คณะกรรมการกำเนินการวิจัย, กระทรวงศึกษาธิการ, "การวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน" วารสารการวิจัยทางการศึกษา, ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม, ๒๕๑๗) หน้า ๑๘

๖ รัตนะ อาท, "ปัญหาโรงเรียนราษฎร์" วารสารนิตรครู, ๘ (เมษายน, ๒๕๑๗) หน้า ๑๘

ส่วนทัศนคติต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนราษฎร์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น เพราะว่า นักเรียนทั้งที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เป็นเด็กในวัยเดียวกัน การคบเพื่อนฝูงจึงอยู่ในวัยเดียวกัน ย่อมมีกิจกรรมสังคมและความสนใจคล้ายคลึงกัน ดังนั้นการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์จึงไม่แตกต่างกัน

๒. การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางกับนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางกับนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลาง มีทัศนคติรวม ทัศนคติเห็นคุณค่าในมนุษย์ สัมฤทธิ์ผล ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และด้านการปรับตัวทางสังคม สูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ แฮริส^๗ (Harris) ที่พบว่า เด็กจากครอบครัวชั้นสูง มีทัศนคติไปในด้านดีกว่าเด็กจากครอบครัวชั้นต่ำ ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนจากครอบครัวชั้นกลาง เป็นเด็กมาจากสิ่งแวดล้อมที่ดี บิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่ และคอยอบรมลูกให้ทำทุกอย่างให้ดีที่สุด คอยดูแลความประพฤติของลูกมากกว่าบิดามารดาจากครอบครัวชั้นต่ำ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูเด็กของบิดามารดาจากครอบครัวชั้นกลางและครอบครัวชั้นต่ำ จึงแตกต่างกัน ดังที่ ลิน เกรน^๘ (Lindgren) ได้กล่าว

^๗ Samuel D. Harris, "A Study of the Relationship Between the Sixth Grade Students's Beliefs about Junior High School, his Concept of Self and Others, and his Socioeconomic Status", Dissertation Abstracts, 4(1961), pp. 1085-1086

^๘ Henry Clay Lindgren, Educational Psychology in the Classroom (New York : John Wiley and Sons, Inc., 1965) pp, 89 - 95

ว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวชั้นต่ำนิยมการลงโทษด้วยการทุบตี จึงทำให้เด็กในระดับชั้นต่ำเลี้ยงแบบวิธีการแก้ปัญหาจากบิคาบารคามากเป็นการทะเลาะวิวาทกันระหว่างพี่น้อง นอกจากนี้เด็กจากครอบครัวชั้นกลาง เป็นเด็กที่กล้าแสดงออก เป็นเด็กที่มีความมั่นใจในตัวเอง มีความกระตือรือร้นในการศึกษา และเป็นสมาชิกที่สำคัญในชั้นเรียนด้วย ตรงกันข้ามกับเด็กจากครอบครัวชั้นต่ำมักจะไม่ค่อยแสดงออก มีความเงิบขีมี

ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการปรับตัว นักเรียนจากครอบครัวชั้นกลางมีสภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย มีเวลาว่างสามารถที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม มีโอกาสได้สร้างความสัมพันธ์กับสังคม และเป็นที่ยอมรับของสังคม มีความสุข สนุกสนาน และความพอใจมากกว่านักเรียนจากครอบครัวชั้นต่ำซึ่งไม่มีเวลา และโอกาสมีกิจกรรมทางสังคมได้มาก เนื่องจากฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวไม่ให้อำนาจให้ได้ และยังคงรับภาระในการช่วยบิดามารคากำงานบ้าน เด็กรู้สึกไม่พอใจ ถึงที่ ลินเกรน

(Lindgren) ได้กล่าวว่า เด็กในครอบครัวชั้นต่ำไม่มีโอกาสได้สร้างความสัมพันธ์กับสังคมมากนัก ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมนำมาซึ่งความวิตกกังวล และความไม่พอใจในสิ่งต่าง ๆ

๓. ผลรวมระหว่างประเภทของโรงเรียนและระดับของครอบครัวที่มีต่อทัศนคติของนักเรียนข้างต้น ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วิจัยตั้งไว้ กล่าวคือ ตัวแปรด้านประเภทของโรงเรียนและระดับครอบครัว ไม่มีส่วนในการส่งผลรวมกับทัศนคติที่แปรปรวนได้

๕
ฉวี กาทย์, " การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะและความสามารถในการปรับตัวในโรงเรียนของนักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ ", (วิทยานิพนธ์การศึกษาศรีมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑)

๑๐
Lindgren, Loc. cit.